

AA och religion

Redan under grundandet på 1930-talet fanns det internt en kontrovers runt ordet Guds vara eller inte vara. I ett revisionsförslag för de tolv stegen fanns det inte med. Man kom fram till en kompromiss och skrev "...Gud, *sådan vi själva uppfattade Honom*"..., ..."En starkare kraft"... och ..."En högre kraft"... Detta och många andra drag hos Anonyma Alkoholister påminner därför om religiösa organisationers.^[11] Flera [sociologiska](#) studier har sedan dragit sådana paralleller. Det är bland annat tydligt om man tillämpar en funktionell definition av religion. Å andra sidan motsägs påståendet om Anonyma Alkoholisters religiösa natur explicit av deras litteratur och av vissa medlemmar.^[12] I organisationens litteratur är man tydlig med en distinktion mellan [andlighet](#) och [religiositet](#), där man föredrar det förra begreppet. Men vad som menas är dock oklart; bland annat är ju den högre makten, vars betydelse understryks, av klart [transcendent](#) karaktär.^[12] Vidare har Gud och tron på Honom en central roll i det så kallade tillfrisknandet: att hålla sig nykter.

Sociologerna David R. Rudy och Arthur L. Greil menar att organisationen bör klassas som kvasireligiös, där spänningen mellan de å ena sidan uppenbart religiösa dragen och förnekandet därav är avgörande för organisationens sätt att fungera. Bland annat skulle antagandet av en definierad högre makt hindra organisationen från att omfatta människor av så skilda uppfattningar som är fallet. Dessutom skulle ett alltför religiöst fokus stå i vägen för organisationens syfte; vilket är nykterhet snarare än frälsning i någon vid bemärkelse.^[12]

Tonigan med kollegor har i en studie visat att personer som identifierar sig som ateister eller agnostiker har svårare än personer som identifierar sig själva som andliga eller religiösa att finna sig tillrätta inom Anonyma Alkoholister. För de som väl deltar, finns det ingen signifikant skillnad i hur väl de blir hjälpta av programmet.^[13]